

Intrare în judecată
Anul 2021 luna 04 ziua 28

ROMÂNIA



CURTEA DE APEL BRAȘOV

Cabinetul Președintelui

Nr. 437/39/2021 din 26 aprilie 2021

Către

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În temeiul dispozițiilor art. 514 Cod procedură civilă, art. 21 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015 și pct. II.7 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 725/2015, vă solicităm să vă pronunțați asupra următoarei probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești:

<< Interpretarea sintagmei „alte acte normative” din cuprinsul art. 60 alin. 2 din Legea nr. 263/2010, în sensul, dacă aceasta are în vedere exclusiv dispoziții cuprinse în acte normative distincte de Legea nr. 263/2010 sau poate fi vorba și de un text de lege prin care se instituie o excepție de la regula cu caracter general, chiar dacă textul de lege este inclus într-un act normativ ce constituie dreptul comun în materie.>>

Vă înaintăm copia hotărârii colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov nr. 30/16 aprilie 2021 și materialul constituit în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul sesizării.

Cu deosebită considerație,

**Președintele Curții de Apel Brașov
Judecător Mihaela Darabănă**

Grefier documentarist,
Lucica Gogiu

CURTEA DE APEL BRAȘOV
Colegiul de conducereHOTĂRÂREA nr. 30
emisă astăzi, 16 aprilie 2021

Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, convocat și întrunit în ședința din 16 aprilie 2021 în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. 1 lit. q și art. 23 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, a luat în dezbatere punctul 2 al ordinii de zi, respectiv, ***referatul președintelui delegat al secției civile privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu un recurs în interesul legii.***

Prin referatul formulat se solicită colegiului de conducere ca, în temeiul prevederilor art. 514 Cod procedură civilă, art. 21 alin. 2 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015 și pct. II.7 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 725/2015, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la următoarea problemă de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești:

„Interpretarea sintagmei *alte acte normative* din cuprinsul art. 60 alin. 2 din Legea nr. 263/2010, în sensul, dacă aceasta are în vedere exclusiv dispoziții cuprinse în acte normative distincte de Legea nr. 263/2010 sau poate fi vorba și de un text de lege prin care se instituie o excepție de la regula cu caracter general, chiar dacă textul de lege este inclus într-un act normativ ce constituie dreptul comun în materie.”

Problema de drept ce a creat divergența de practică judiciară vizează posibilitatea de a se cumula, în cazul persoanelor care beneficiază de încadrare într-un grad de handicap și au desfășurat și activitate încadrată într-o grupă superioară de muncă, reducerea vârstei standard de pensionare reglementată de art. 58 din Legea nr. 263/2010 și cea stabilită de art. 55 din același act normativ.

Dispoziții legale incidente:**Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice****„Art. 55 alin. 1**

Persoanele care au realizat stagiul complet de cotizare au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare, după cum urmează:

a) conform tabelului nr. 1, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în condiții deosebite de muncă;

[.....]

b) conform tabelului nr. 2, în situația persoanelor care au realizat stagii de cotizare în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, precum și în situația celor care au realizat stagii de cotizare în locurile de muncă încadrate în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1);

Art. 58

Persoanele care au realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 5, în funcție de gradul de handicap, după cum urmează:

a) cu 15 ani, în situația asiguraților cu handicap grav, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare;

b) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap accentuat, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare;

c) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap mediu, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, stagiul complet de cotizare.

Art.60 alin.2

Reducerile vârstelor standard de pensionare prevăzute la art. 55, precum și cele prevăzute de alte acte normative pot fi cumulate, fără ca reducerea totală să fie mai mare de 13 ani.

În fapt, verificând întreaga documentație înaintată de către curțile de apel din țară la solicitarea președintelui Secției civile a Curții de Apel Brașov, s-a constatat că există o practică neunitară la nivelul curților de apel în ceea ce privește chestiunea de drept supusă analizei, ceea ce justifică aplicarea dispozițiilor art. 514 și 515 Cod procedură civilă.

Astfel, în problema juridică anterior expusă se conturează două opinii:

1. Într-o primă orientare, s-a apreciat că nu se poate cumula reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art.58 din Legea nr.263/2010 pentru condiții de handicap, cu reducerea vârstei standard de pensionare prevăzută de art.55 din aceeași lege pentru activitatea lucrată în grupa a II-a și a I-a de muncă, deoarece sintagma „alte acte normative” din conținutul art. 60 alin. 2 din Legea nr. 263/2010 nu presupune un cumul de beneficii din aceeași lege.

Argumentele care stau la baza acestei opinii sunt următoarele:

- A) reducerea vârstei standard de pensionare la care se referă art. 58 pentru persoanele ce au realizat stagii de cotizare în condiții de handicap este prevăzută chiar de Legea nr.263/2010, iar nu de alte acte normative, astfel cum stipulează art.60 din Legea nr.263/2010, pentru a putea fi cumulată cu aceea prevăzută de art.55;
- B) se mai invocă argumente care țin chiar de topografia art. 60, care este situat după toate celelalte articole despre care s-a făcut vorbire în precedent ce instituie derogări sub aspectul vârstei standard de pensionare iar în măsura în care intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda posibilitatea cumulului reducerilor de vârstă prevăzute de articolele 56-59 cu cele de la art.55, ar fi prevăzut-o în mod expres la art.60, lucru care nu s-a întâmplat;
- C) instanța nu poate extinde beneficiul prevăzut de articolul menționat și la alte situații, numai pentru simplul fapt că acestea ar fi discriminatorii, întrucât un astfel de mod de interpretare ar conduce la crearea unor norme pe cale judiciară, lucru care nu este permis, întrucât s-ar încălca principiul separației puterilor în stat;
- D) Curtea Constituțională a României, prin deciziile nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008 a reținut ca instanțele judecătorești nu au competența să anuleze sau să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, pe motiv că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

În sensul acestei opinii a fost pronunțată Decizia civilă nr.2131/13.07.2020 a **Curții de Apel București**, în dosarul nr. 38736/3/2018.

2. Într-o a doua orientare jurisprudențială, s-a apreciat că se pot cumula beneficiile reducerii vârstei standard de pensionare, fără a se depăși o reducere totală de 13 ani, cumul ce s-ar aplica doar asiguraților cu handicap mediu sau accentuat, asigurații cu handicap grav

beneficiind deja în temeiul art. 58 din Legea nr. 263/2010 de o reducere cu 15 ani a vârstei de pensionare, mai mare decât limita impusă de art. 60 alin. 2.

În motivarea acestei opinii s-au reținut, în esență, următoarele:

- a) rațiunea cumulării celor două reduceri fără însă a se depăși o reducere totală de 13, rezultă din interpretarea sintagmei "alte acte normative" din conținutul art. 60 alin. 2 din Legea nr. 263/2010 în sensul că, pentru stabilirea caracterului special al normei nu este neapărat necesar ca aceasta să fie cuprinsă într-un act normativ separat, ci poate fi vorba și de un text de lege care instituie o excepție de la regula generală, chiar dacă acel text de lege este inclus într-un act normativ ce constituia dreptul comun în materie la data deschiderii dreptului la pensie al părții reclamante.
- b) Un argument similar a fost reținut în opinia procurorului general din considerentele deciziei de RIL nr. 6/2014 conform căruia „caracterul special al unei reglementări de drept poate îmbrăca fie forma unui act normativ distinct, fie a unor articole înserate într-o lege care are valoarea unei reglementări generale, esențial fiind ca norma să reglementeze o situație de excepție de la regula generală”, în speță, regula generală fiind cea prevăzută de art. 55 din Legea nr. 263/2010;
- c) nu prezintă relevanță Deciziile Curții Constituționale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, întrucât nu se refuză aplicarea unui act normativ cu putere de lege ci este vorba de modul de interpretare a prevederilor cuprinse în art.60 alin.2 din Legea nr.263/2010.

În sensul acestei opinii, a fost pronunțată Decizia civilă nr.118/AP din 09.02.2021 a **Curții de Apel Brașov**, în dosarul nr.107/62/2020.

În cadrul Curții de Apel Brașov, Secția Civilă s-a însușit cea de-a doua opinie menționată anterior, conform hotărârii judecătorești atașate.

Opinia colegiului de conducere este aceeași cu cea a secției civile, respectiv *că se pot cumula beneficiile reducerii vârstei standard de pensionare, fără a se depăși o reducere totală de 13 ani, cumul ce s-ar aplica doar asiguraților cu handicap mediu sau accentuat, asigurații cu handicap grav beneficiind deja în temeiul art. 58 din Legea nr. 263/2010 de o reducere cu 15 ani a vârstei de pensionare, mai mare decât limita impusă de art. 60 alin. 2.*

Din verificarea site-ului Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a constatat că această chestiune nu a fost dezlegată anterior de către instanța supremă prin mecanismul instituit de art. 519 Cod procedură civilă, o chestiune de drept similară formând obiectul dosarului nr.2672/1/2019 prin care s-a respins ca inadmisibilă sesizarea privind dezlegarea chestiunii de drept, iar la acest moment nu este înregistrată o cerere de recurs în interesul legii sau o cauză privind dezlegarea unor chestiuni de drept cu acest obiect.

Așadar, s-a constatat că există și în prezent practică neunitară cu privire la interpretarea chestiunii referitoare la *interpretarea sintagmei „alte acte normative” din cuprinsul art.60 alin.2 din Legea nr.263/2010, în sensul, dacă aceasta are în vedere exclusiv dispoziții cuprinse în acte normative distincte de Legea nr.263/2010 sau poate fi vorba și de un text de lege prin care se instituie o excepție de la regula cu caracter general, chiar dacă textul de lege este inclus într-un act normativ ce constituie dreptul comun în materie.*

Prin urmare, considerând că este necesar ca printr-o decizie obligatorie să se stabilească modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale menționate, se impune exercitarea atribuțiilor colegiului de conducere de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru promovarea unui recurs în interesul legii.

În temeiul dispozițiilor art. 514 Cod procedură civilă și ale art. 19 alin. 1, lit. o din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015,

Colegiul de Conducere al Curții de Apel Brașov, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a se pronunța asupra unei probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, respectiv:

„Interpretarea sintagmei *alte acte normative* din cuprinsul art. 60 alin. 2 din Legea nr. 263/2010, în sensul, dacă aceasta are în vedere exclusiv dispoziții cuprinse în acte normative distincte de Legea nr. 263/2010 sau poate fi vorba și de un text de lege prin care se instituie o excepție de la regula cu caracter general, chiar dacă textul de lege este inclus într-un act normativ ce constituie dreptul comun în materie”.

Data astăzi, 16 aprilie 2021.

Colegiul de conducere :

Judecător Mihaela Darabană – Președintele Curții de Apel Brașov

Judecător Răzvan Cosmin Dicu

Judecător Ramona Grațîela Milu

Judecător Daniela Niculeasa

Judecător Demis Marius Spărios

CONFORM CU
ORIGINALUL

